

κανονισμούς, εἶνε ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα θέματα τῆς τακτικῆς. Ἄλλ' ὁ κ. Μαρσέλλος εἶνε ἐρασιτέχνης δραματικῶς συγγραφεὺς καὶ δὲν πρέπει νὰ κριθῆ πολὺ αὐστηρῶς. Ἄλλως τε δὲν εἰμπορεῖ τις ν' ἀρνηθῆ ὅτι δὲν μελετᾷ πολὺ καὶ ὅτι δὲν ἔχει ψυχολογικὴν ἀντίληψιν.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Λοχαγῶς» ἔχει ὡς ἑξῆς. Κατὰ τὸν πόλεμον, εἰς ἓν χωρίον τῶν συνόρων παρέμενε μὲ τὸ σύνταγμα εἰς λοχαγὸς φιλοξενούμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δημάρχου, ὅστις εἶχε μίαν κόρην, τὴν Γιαννίτσαν, καὶ ἓναν υἱὸν δεκανέα, μαχόμενον εἰς τὰ σύνορα. Ὁ λοχαγὸς συνῆψε σχέσεις μὲ τὴν Γιαννίτσαν ὑπερμέτρως στενάς καὶ ἔγινεν ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ χωρίον καὶ τοὺς γονεῖς τὸ παραστράτημα τῆς δημαρχοπούλας. Σκηνὴ βίαια διαδραματίζεται μεταξὺ πατρὸς καὶ λοχαγοῦ, τὸν ὅποιον ὁ πρῶτος προπηλακίζει, ἐνῶ τὴν κόρην του ρίπτει εἰς τὴν καταπακτὴν. Φέρουν τραυματισμένον ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ φορείου τὸν ἀδελφὸν τῆς Γιαννίτσας, ὅστις ἀναζητεῖ τὴν ἀδελφὴν του, ἀν καὶ ὀλίγον ἀργά—κατόπιν δηλ. διπλῆς ἀφηγήσεως τοῦ ἡρωϊσμοῦ του ὡς καὶ τῆς οἰκογενειακῆς του καταγωγῆς—καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ἐννοήσῃ τὸ πάθημα τῆς ἀδελφῆς του. Ἡ ἀντίθεσις—καὶ ἔχει ἀρκετὰς εὐτυχεῖς ἀντιθέσεις τὸ δράμα—ἀδελφῆς προδωσάσης τὴν τιμὴν τοῦ οἴκου καὶ ἀδελφοῦ δοξασμένου καὶ ἐντίμου εἶνε συγκινητικὴ. Ἄλλ' ὁ λοχαγὸς ἐπανορθῶ τὸ σφάλμα. Νυμφεύεται τὴν Γιαννίτσαν, καθ' ἣν ὄραν ὁμως ἐκπνέει ἐκ τῶν τραυμάτων ὁ ἥρωϊς δεκανεύς.

Τὸ ἔργον, πολὺ διδακτικὸν καὶ προωρισμένον διὰ τὸν πολὺν κόσμον, ἔχει συγκινητικὰς σκηνάς, ἀδελψίαι δὲ τινὲς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐφυλάδευσαν τὴν ψυχικὴν τῶν θεατῶν διάθεσιν. Ἡ γλῶσσα πολὺ καλὴ, καίτοι πολὺ ἴσως ποιητικὴ κατὰ τὰς συναντήσεις τῶν ἑραστῶν.

Ὁ «Λοχαγὸς» τρίς ἐπανελήφθη καὶ τρίς κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν ἐκλήθη ὁ συμπαθὴς συγγραφεὺς ἐπὶ σκηνῆς.

★

Καὶ ἤδη αἱ Ἀθηναὶ χάνουν ὄλονεν τοὺς ἠθοποιούς, οὓς συνεκέντρωσαν διὰ νὰ διασταυρωθοῦν εἰς τοὺς θιάσους τοὺς ἀνασχηματιζομένους. Ἐγένοντο αἱ συναντήσεις, τὰ συμβόλαια καὶ ἡτοιμάσθησαν αἱ ἀποσκευαὶ διὰ τὰς περιουσίας τῆς χειμερινῆς περιόδου, ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμον. Ἐφυγαν οἱ πλεῖστοι, ἀφίροντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς κινηματογράφους, τὸ πόκερ καὶ τὸ περικομψὸν «Ραβάνισι», ἕως ὅτου ἔλθουν οἱ ξένοι θιάσοι δι' ὧν ἐλπίζεται νὰ τονωθῆ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

★

Ὁ θιάσος Νίκα-Φύρστ-Λεπενιώτου δίδει παραστάσεις εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—Ὁ τῆς Κοτοπούλη παριστάνει εἰς Πάτρας. Μετὰ 20 παραστάσεις ἀπέρχεται εἰς Κρήτην.

—Ἡ Κυβέλη ἀπῆλθεν εἰς Βόλον ὅπως δώσῃ 20 παραστάσεις. Κατόπιν θὰ παίξῃ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου καὶ ἔπειτα εἰς Σμύρνην.

—Ὁ θιάσος Πλέσσα, μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν κ. Δαμάσκου, παίξει εἰς Τρίπολιν. Κατόπιν θὰ διευθυνθῆ εἰς Ρουμανίαν.

—Τὸ Ἑλλ. Μελόδραμα δίδει παραστάσεις εἰς Κων/πολιν. Κατόπιν θὰ ἀπέλθῃ εἰς Ρουμανίαν

—Ἡ Ἑλλ. ὑπερέττα μὲ πρωταγωνιστρίαν τὰς κ.

Φωφὼ Κατρώμενον

Ἡ ἐπιτυχοῦσα εἰς τὸν ἐπὶ εἰσαγωγῇ διαγωνισμῶν τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων

κ. Κανδύλη, Δενδρινοῦ καὶ Ράλλη ἀφ' ἑπαίξεν εἰς Μιτυλήνην, ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην. Μετὰ 25 παραστάσεις θὰ ἐπισκεφθῆ τὰς κυριώτερας Ἑλλ. ἐπαρχίας.

—Ἀρχίζει τὴν 10 Νοεμβρ. εἰς τὸ «Ἀττικόν» ἡ νέα ὑπερέττα ὑπὸ τὸν κ. Παπαϊωάννου, ἧς μετέχουσι ἡ δ. Τρυφυλλάκη καὶ οἱ κ. κ. Καμβύσης, Κορινιώτης, Φιλίππιδης καὶ ἄλλοι. Θὰ δώσῃ 20 παραστάσεις μεθ' ὧν θὰ μεταβῆ εἰς Πάτρας, Σμύρνην καὶ Βουκουρέστιον. Τὸ δραματολόγιον ἀποτελεῖται ἀπὸ νεωτάτας Βιενναίας ὑπερέττας.

—Ὁ θιάσος Βερώνη ἀπῆλθεν εἰς Κάϊρον. Θὰ περιοδεύσῃ τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Αἰγύπτου.

—Ὁὐκ ἔλιγαι εὐεργετικαὶ παραστάσεις ἐδόθησαν ὑπὸ τινῶν ἐν διαθεσιμότητι Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Ἐκ τούτων δέον νὰ τύχωσι ἰδιαιτέρας μνηεῖας ἡ τῆς κ. Κωνσταντινοπούλου καὶ ἡ τοῦ κ. Τσοῦλα, ὅστις ἐπαίξῃ τὸν «Ὁθέλλον».

